

فرزانه فارانی

تحفة حامد کرزی به مناسبت 8 مارچ

زن ستیزی و تبعیض جنسی پدیده تازه و جدید نبوده و تنها منحصر به کشورهای چون افغانستان هم نیست. این پدیده بعد از انقلاب بیصدا و خاموشی که در دوران گذار از مادر سالاری به پدر سالاری به وجود آمده تا اکنون جهان گیر است. انقلابیکه هنوز هم بسیاری ها بدان باور ندارند و با سکوت و سر افگندگی از کنار این بحث مهم و تاریخی میگذرند.

اسناد و مدارک ارائه شده زیادی موجود است که با تکامل انسان ها سرو کار دارد و به وضاحت نشان می دهد در پشت پرده های این سیر تکامل جامعه بشری، زن نقش برجسته تر و والاتری نسبت به آنچه که تصور می کنیم، داشته است.

من چند سال قبل در مقاله یی تحت عنوان "بنام زن که انسان زاده اوست" در این مورد بحثی داشتم.

و حال نیز در مورد تبعیض جنسی که دامنگیر همه زنان دنیاست، در بعضی جا ها بیشتر و بعضی جا ها کمتر... از ارائه علل تاریخی آن میگذرم.

بحث کنونی خود را در مورد فاجعه تازه و تاریخی که در همین روز ها رسانه ها بدان زیاد توجه کرده اند شروع میکنم.

فاجعه جدید از این خبر شروع میشود:

"حامد کرزی از اعلامیه شورای علما در باره تفکیک جنسیتی حمایت کرد!!!"

حامد کرزی، رئیس جمهوری افغانستان در نخستین واکنش علنی از اعلامیه تازه شورای علما دفاع کرده و گفته که این اعلامیه برای حمایت از حقوق زنان صادر شده است. شورای علما خواستار جدایی زنان و مردان در عرصه‌های مختلف اجتماعی شده است. شورا علمای افغانستان روز جمعه، 2 مارچ، با صدور اعلامیه‌ای بر جدایی دختران و زنان در محلات کار و تحصیل و همچنین اجتناب از سفر بدون محرم شرعی تاکید کرده است.

تاکید شورای علمای افغانستان در مورد تفکیک جنسیتی در محلات آموزشی و دفاتر، با واکنش منفی نهادهای مدنی و سیاسی مواجه شده است"

با وجود این همه عکس العمل‌های منفی نهاد های مدنی و سیاسی کشور و همچنان با توجه به امضای افغانستان در زیر میثاق جهانی "رفع کلیه تبعیضات علیه زنان" که در سال 1980 صورت گرفته و در سال 2003 دوباره بر آن تائید شده است، تاکید و تائید ریس جمهور افغانستان بر فیصله شورای علما شرم آور و جنایتکارانه است.

با فراموشکاری که آقای کرزی به آن سر دچار است، موصوف به در تاریخ 6 مارچ طی کنفرانس مطبوعاتی به خبر نگاران در این مورد چنین گفت "این یک دیدگاه شرعی وطن ما است و تمام مسلمانان افغانستان به آن پابند هستیم"

در این قسمت جا دارد که اگر بپرسیم:

آقای کرزی! با اجازه یافتن تمامی کشور های ناتو و امریکا برای میارزه "عیله تروریزم جهانی" و گسترده شدن نهاد های مختلف مدنی که برای "پیشرفت و ترقی کشور و بهتر شدن وضعیت زنان" بعد از شکست رژیم طالبان ... روی دست گرفته شد، حال چه نقشی را دولت شما میخواهد داشته باشد؟

زمانی که آقای کرزی در 2009 قانون "احوال شخصیه اهل تشیع" را که خود لکه ننگ تاریخ به پیشانی افغانستان امروزی بود، امضا کرد. نهاد های مختلف مدنی و همچنان مقامات کشورهای اروپایی در رأس انگلمارکل صدراعظم المان با ابراز مخالفت خود حامد کرزی را وادار به تجدید نظر ساختند.

آقای حامد کرزی و تمام شرکای حکومتی و "اپوزیسیونی" اش با استفاده از احساسات سنتی عقب مانده دیروزی که مرد را اصل و زن را فرع دانسته از نقش زن در امور اجتماعی چشم پوشی میکند. در اینجا قابل تردید نیست که اگر شورای علما به اصول مذهبی و دینی مراجعه می کنند و از آن میان فقط آن مواردی را پیش می کشند که به نفع خودشان باشد، در حقیقت می خواهند در کنار ثروت امریکایی که به جیب شان سرازیر شده، نگهداری خاطر طالبان را نیز نصیب خود گردانند.

محتوای اساسی قطعنامه شورای علما که در مجموع سه صفحه می‌شود، در باره مسائل زنان از دیدگاه شریعت اسلامی است و در آن موارد اصلی که شورای علما در این قطعنامه بر آنها به عنوان بخشی از "وجایب و مکلفیت‌های" زنان و دختران تاکید کرده، اجتناب آنها از "اختلاط با مردان بیگانه در عرصه‌های مختلف اجتماعی، مانند تحصیل، بازار، دفاتر و سایر شئون زندگی" و همچنین "اجتناب از سفر بدون محرم شرعی" است.

دوکانداران مذهبی در زمانی به اجتناب از سفر بدون محرم شرعی تاکید می‌ورزند که بسیاری از زنان همسران شان را در سه دهه جنگ جهانی ها و قدرت نمایی مذهبی ها از دست داده اند و مسؤلیت سرپرستی خانواده را به دوش دارند .

و از طرف دیگر نباید فراموش کنیم که در چه زمانی به سر می‌بریم؟ شرایط کنونی با زمان عربستان 1400 سال قبل بسیار متفاوت است.

زمانیکه رأی دو زن مساوی به رأی یک مرد به حساب می‌آمد وقتی بود که زنان به کلی نقشی در جامعه نداشتند و سطح دانش و فهم نیز با در نظر داشت شرایط موجود آن زمان طبیعی بود که به یک زن اعتماد نمیشد و بدین گونه به خود حق داده بودند تا از دوزن پرسیده شود.

با توجه به پیشرفت و تمدن جامعه مدنی و ضرورت شرایط امروزی نمیتوان در گذشته ها زندگی کرد .

امروز زنان در تلاش به دست آوردن فهم و دانش بوده رفته رفته نقش خود را در جامعه برجسته ساخته اند . تا جائیکه بدون شرکت فعال زنان ، جامعه امروزی بشری را نمیتوان تصور کرد .

سوال به میان می‌آید که شورای علما اصلاً چرا در امور سیاسی و اجتماعی کشور و نقش مردم و انسان امروزی در سطح دولتی دخالت میکند؟

نقش این نوع شوراها فقط و فقط در چوکات دینی و مذهبی است و بیشتر از این نباید در امور اجتماعی و جامعه که هیچ فهم و آگاهی سیاسی از اصول امروزی ندارند مداخله نمایند .

با توجه به نکات بالا جا دارد که زنان هرچه بیشتر و بهتر از گذشته ها در تشکیل یک جامعه متمدن سهم بگیرند . در رشد و آگاهی خود بکوشند تا مظهر تابناکی گردند. زنان نباید هرگز انتظاری از مدعیان مذهبی داشته باشند که روزی آزادی و ارزش های انسانی را چون دسته گلی برایشان هدیه کنند . اینان که خود از آنسوی مرز های تاریک

جهالت و سیه اندیشی برخاسته اند و دهها مورد و قضاوت غیر عادلانه و سیاهی را که ننگی برای بشریت متمدن می باشد، بدون هراس به پیش می کشند، سودای زندگی کاسبکارانه خویش را بسر دارند و بس.

زنان باید بدانند که آزادی خود را نمی‌توانند از مجریان و مبلغان اندیشه های گدایی کنند که برای یک لحظه هم به تساوی حقوق زن و مرد باور ندارند. آنانیکه به زن به چشم غیر انسانی نگاه می کنند چگونه خواهند توانست به زنان آن حقی را بدهند که خود فتوا دهنده بر سلب همان حق اند؟!!

آقای حامد کرزی رییس جمهور افغانستان نیز نباید کوشش های ناکامی در راه عملی شدن اینگونه سنت ها تاریک داشته باشند .

این عملی نیست و آقای کرزی نمیتواند که از یک طرف تحفه های زرین دموکراسی جوامع مختلف سیکولر اروپایی و امریکا را دودسته تسلیم شوند و از طرف دیگر با شورای علما سر از یک گریبان به در کند .

تحفه آقای کرزی برای زنان یک روز قبل از 8مارچ امسال، روز جهانی زن تائید فتوای شورای علما بود. این هم از طرف رژیم که مدعی است با اصول طالبی موافق نبوده و علیه آن در تمام زمینه ها و منجمله در رابطه حقوق زنان می جنگد.

این دیگر رسوایی بر سایر رسوایی های حکومتی است که زنان را بجرم اینکه قربانی تجاوز اند به زندان می اندازد و تجاوزکاران را آزاد می گذارد.

اما آیا دولتی که از جانپان و بدترین عناصر ضد زن تشکیل یافته می تواند، طور دیگری عمل کند؟